

"BODI SPREMEMBA, KI JO HOČEŠ VIDETI V SVETU" **na prehodu iz 2020 v 2021 in sredi pandemije**

Papež Frančišek v svoji poslanici za 54. svetovni dan miru pravi, da nas dogodki, ki so zaznamovali pot človeštva v preteklem letu, »učijo, kako pomembno je skrbeti drug za drugega in za stvarstvo, da bi gradili družbo, ki temelji na bratskih odnosih«. Kultura skrbi je po papeževih besedah pot za »izkoreninjenje kulture ravnodušnosti, odmetavanja in spora, ki danes pogosto prevladuje« tudi v Sloveniji.

Pandemija je preizkušnja po kateri nas želi Bog prebuditi iz slepote. Vabi nas v povratek k temu, kar je Jezus dejansko bil in učil o nas, o sebi, o stvarstvu in o Bogu! Istočasno pa v to, kar mi resnično smo in lahko živimo!

Med drugim je poudarjal, da mi lahko pridemo k Bogu le skozi svoje nepopolnosti in rane, ne po svojih moralnih dosežkih in samovšečni popolnosti. V Njem smo vsi že rešeni, dragoceni in vredni. Začeti moramo živeti iz tega zastonjskega daru!

V jedru moške duhovnosti je zavedanje, da smo nepopolni in da k Bogu ne prihajamo po tem, kar delamo prav in dobro, ampak (ironično in čudovito) po tem kar delamo narobe! Tam smo bolj odprti, da sprejmemo Božjo brezpogojno ljubezen v kateri je naša trdnost. Le v temi si zares želimo luči in jo sprejmemo.

Na koncu ima vse zasluge Bog! Ni nam treba tekmovali, kdo je bolj vreden in bolj zaslužen. Ko se med seboj primerjamo smo že slepi in poraženi.

Dve temeljni načeli evangeljskega duhovnega življenja: (1) kar poslušam, to vidim in kar gledam, to postajam; (2) kar iščem, to najdem. Lepota in temina sta najprej v mojem srcu. Zato ju opazim ali pa ne, iščem ali pa ne. Če vidim, da imam zaradi njihovih napak in krivde zamero do drugih, se moram najprej posloviti od zamere do sebe zaradi istih napak. Če delam za pravičnost, moram biti najprej pravičen do sebe. Če se mi svet zdi obupen, se moram najprej posloviti od svojega lastnega obupa (izroči ga Bogu). Papež to imenuje nežnost.

Jezus me ranjivega in ranjenega za zdravo moško življenje vabi v nekaj preprostih notranjih drž, ki so najprej njegove do nas, in, če se vsak dan znova odločim, tudi moje do vas:

- če hočem, da bi bili drugi bolj ljubeči do mene, se moram odločiti, da jih bom jaz prvi ljubil.
- če hočem miren zunanji svet, potem moram umiriti svoj lastni notranji svet (v molitvi, pogovoru z Njim).
- če sem utrujen od cinizma in negativnosti tam zunaj, moram začeti gojiti upanje v neskončno moč Očetove ljubezni, ki je najprej znotraj mene.
- če hočem najti spokojnost v svetu, potem moram iskati mir v Njem znotraj sebe.

Gandhi je to najboljšo povedal: "Bodi sprememba, ki jo hočeš videti v svetu."

Preobraženi možaki lahko preobražamo druge in običajno samo do te mere, do katere smo bili sami preobraženi. Zato je največ, kar lahko storim za svojo družino in svet to, da sem odprt in si prizadevam za svojo rast in preobrazbo.

Zato nam sv. Pavel vpije in nas roti: "Vse je vaše, vi Kristusovi, Kristus pa Božji." (1 Kor 3,22-23).

Vse kar možki lahko damo naprej je to, kar postajamo: Kristusovi. To je naš blagoslov in dar za naše otroke, ženo, sosede in naslednji rod, "milost na milost" (Jn 1,16). Podarjeno in sprejeto Božjo ljubezen je mogoče poplačati le tako, da sami ljubimo sebe in bližnje. S tem smo sogovorniki in sodelavci Boga.

Naša življenja se nam zdijo majhna in nepomembna. A vendar je eno življenje pomemben delček večnega in kozmičnega Kristusa, kratek trenutek utelešenja (učlovečenja), ki gradi večno Kristusovo telo.

Pripadamo Božjemu vesolju, kateremu pripada vse. Vsak del mene mu pripada. Ničesar mi ni treba zavračati ali zanižati. Potrebno je samo sprejemati Njegovo sprejemanje, se mu pustiti zdraviti, odpustiti in osvoboditi. Če verjame-mo evangeliju, potem moramo z drugimi in seboj ravnati z večjo skrbjo, spoštovanjem in pozornostjo (1 Kor 12,23); v pandemiji in po njej.

Ali pred Bogom že sprejemam svojo ranljivost in ranjenost (odvisnost, slabost, krhkost) po kateri me vabi k sebi? Kaj me ovira, da bi ga sprejel in mu zaupal?

Kako danes lahko odgovorno delam za ljubezen, mir in spokojnost v svojih odnosih? Može mi pomagajo.

Ali hočem in si upam Boga najti znotraj sebe in ta veliki dar vzeti za svojega, da ga bom lahko delil naprej?